

ЩОДО ОКРЕМИХ АСПЕКТІВ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Питання інтеграції України до Європейського Союзу сьогодні є одним з найбільш пріоритетним напрямком зовнішньої політики нашої держави, які закладені в Конституції України, Законі України «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики України» від 01.07.2010 року, де в п. 12, ч.2, ст. 11 зазначено, що основними засадами зовнішньої політики є забезпечення інтеграції України в європейський політичний, економічний, правовий простір з метою набуття членства в Європейському Союзі [1].

Конструктивний діалог між Україною та Європейським Союзом виник ще з моменту здобуття Україною незалежності у 1991 році, коли Європейські держави, визнаючи законність проведення референдуму та незалежність нашої держави закликали до посиленого співробітництва.

У 1993 році Європейська Рада ухвалила так звані «копенгагенські критерії», тобто умови вступу до Європейського Союзу країн Центральної та Східної Європи, до яких відносяться: політичний критерій- забезпечення стабільність інститутів, що гарантують демократію, верховенство права, повагу до прав людини, повагу і захист національних меншин;

¹ Студентка 5 курсу міжнародно-правового факультету Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

економічний- наявність дієвої ринкової економіки і здатність витримувати конкурентний тиск і дію ринкових сил у межах ЄС, а також здатність узяти на себе зобов'язання, що випливають з членства в ЄС, включаючи суворе дотримання цілей політичного, економічного, валютного союзу [4]. Слід зазначити той факт, що 16 червня 1994 року Україна першою серед країн СНД уклала Угоду про партнерство та співробітництво з Європейським Союзом. Вона була ратифікована Верховною Радою України 10 листопада 1994 р., а набула чинності 1 березня 1998 р. після її ратифікації всіма державами-членами Євросоюзу. Дана Угода стала базовим документом, що визначав правовий механізм двостороннього співробітництва між Україною та ЄС на десять років.

Наступним базовим документом була Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, яка була підписана у два етапи: перший – 21 березня 2014 року, другий – 27 червня 2014 року у Брюсселі, за якою відносини між Україною та Європейським Союзом будуватимуться на принципах «політичної асоціації та економічної інтеграції» [2].

Суттєвим моментом, на який слід звернути увагу, досліджуючи явище євроінтеграції є наднаціональний характер Європейського Союзу, що тягне за собою передачу окремих суверенних прав країною- учасницею даній організації. У випадку з Україною, враховуючи бюрократичні процеси в кулуарах державних органів з приводу вирішення окремих питань, комерціалізований характер політичних партій, а також інші тенденції державного управління, нашій державі буде складно знайти своєрідний баланс управління в тандемі з ЄС.

Якщо говорити, про переваги вступу України до ЄС, слід зазначити, що вони мають переважно політичний та економічний характер: посилення співробітництва України з європейськими країнами – лідерами, зміцнення позицій України на міжнародному просторі, залучення іноземних інвестицій в Україну, що призведе до зміцнення економічного потенціалу та забезпечить макроекономічну стабільність а також конкурентоспроможність українського ринку, шляхом приєднання до Лісабонської стратегії щодо підняття конкурентоздатності; сприяння розвитку малого та середнього бізнесу, відповідно до Європейської Хартії малих підприємств.

Очікується також, що зі вступом України до Європейського Союзу в нашій державі покращиться ситуація у соціальній сфері: підвищиться

рівень життя населення, відбудеться культурно- духовне збагачення нації, оскільки відкриється можливість вільно відвідувати країни Європи, знайомлячись при цьому з їхньою культурою, історією, обмінюючись досвідом, оскільки, Згідно з результатами опитування, проведеного Інститутом Горшеніна, станом на травень 2017 року – 57,1% українців жодного разу не були за кордоном, після набрання чинності Угоди про безвізовий режим України з ЄС (станом на липень 2017 року) цей показник знизився на 13% [3].

Наступний момент, на який слід звернути уваги, говорячи про процес євроінтеграції – є питанням міграції. За інформацією Верховного комісара ООН у справах біженців у період 2015–2017 рр. у Європі посилюється процес нелегального потоку мігрантів, за приблизними даними, щорічно близько 2млн. нелегальних мігрантів з країн Азії, Близького та Далекого Сходу проникають на європейські території, враховуючи досить вигідне географічне положення Україна як член ЄС ризикує стати «дверима в Європу» або ж «другою Грецією», яка свого часу опинилася в центрі міграційної кризи, що не кращим чином позначилося на політично- економічній ситуації в країні. З іншого боку міграційний процес в умовах інтеграції Україна-ЄС, оскільки українці отримують змогу вільно пересуватися територією ЄС, активізується процес двосторонньої трудової, культурної міграції.

Отже, проаналізувавши деякі аспекти інтеграції України до ЄС, можна зробити висновок, що процес євроінтеграції має позитивні наслідки для нашої держави: зміщення позицій України на міжнародній арені, підвищення півня життя населення, економічного потенціалу країни, проте разом з позитивними наслідками наша держава ризикує отримати і негативні наслідки членства в ЄС: посилені процеси міграції, ризик переміщення до України шкідливих виробництв, втрата окремими галузями народного господарства своєї рентабельності, внаслідок невідповідності стандартам та вимогам ЄС.

Література:

1. Про засади внутрішньої і зовнішньої політики: Закон України від 01.07.2010 р. № 2411-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2411-17>
2. Угода про асоціацію України з ЄС [Електронний ресурс] // Урядовий портал. – 2016. – Режим доступу: http://www.kmu.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=248387631.

3. Статистична інформація. Електронний режим доступу: <http://institute.gorshenin.ua/forum/about>

4. Головка-Гавришева О. І. Правові аспекти участі України в євроінтеграційних процесах / О. І. Головка-Гавришева // Актуальні проблеми державного управління процесами європейської та євроатлантичної інтеграції. [За заг. ред. В. П. Горбуліна]. — К. : «Євроатлантикінформ», 2005. — Вип. 15. — С. 54–55.

5. Трагнюк О. Я. Деякі питання конституційно-правового регулювання членства держав у Європейському Союзі // Політичні і правові проблеми становлення і розвитку держави на пострадянському просторі: Матеріали між-нар. наук.-практ. конф., м. Харків, 26 черв. 2009 р. — Х.: НДІ держ. буд-ва та місц. самоврядування АПрН України, 2009. — С. 3–10.

Науковий керівник: **Жуков І. М.**, к.ю.н., доцент кафедри міжнародного права Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого.